

AJ-1429

M.A. (Previous) Term End Examination, 2021-22

SANSKRIT (Paper-II)

(व्याकरण, भाषाविज्ञान, पालि तथा प्राकृत)

Time : 3 hours]

[Maximum Marks : 100

नोट- सर्वे प्रश्नाः समाधेयाः ।

इकाई-I

1. (क) अधोलिखितेषु कोऽपि द्वौ सूत्रौ सोदाहरणं स्पष्टी करणीयम् :- 10
रुच्यार्थानां प्रीयमाणः
कृत्यां कर्तरि वा षष्ठी वा स्यात्
उपान्वध्याङ्वशः ।
निमित्तात्कर्मयोगे
कर्तृ कर्मणोः कृति
- (ख) अधोलिखितेषु द्वौ प्रयोगौ सूत्रनिर्देशपूर्वकं साधु साधनीयाः - 10
चौरात् विभेति
मोक्षे इच्छा अस्ति
आजनं भुञ्जानो विषम् भुङ्क्ते ।
पितृभ्यः स्वधा
2. भाषायाः स्वरूपं सविस्तृतं विवेचनीयम् । 20
अथवा
भाषा बोली च एका एव अथवा भिन्ना सविस्तृतं स्पष्टी- करणीयम् ।
अथवा
भाषायां ध्वन्याः उपयोगितां सिद्धिं कुर्वन् ध्वन्याः वर्गीकरणं करणीयम् ।
3. (क) वैदिक तथा च लौकिक संस्कृतस्य तुलनात्मक विवेचना कार्या । 10
अथवा
भाषायाः आकृतिमूलकं वर्गीकरणं कर्तव्यम् ।
- (ख) निम्नाङ्कितेषु केषुचित् द्वयोरुपरि संक्षिप्त टिप्पणी लेख्या :- 10
बोली, लिपि, अथदिश, विभाषा
4. (क) केषुचित् द्वौ श्लोकयोः व्याख्या सप्रसङ्ग कार्या :- 15
धनं वा सुतं वा राजा नदी बेज्जो तथा इमे
पञ्च यत्थं च विज्जन्ति न तत्थं दिवसं वसे ।
असेवना च बालानं पण्डितानं च सेवना ।

[P.T.O.]

पूजा च पूजनीयानं एवं मङ्गलमुत्तम ॥
 अभोऽपि नेता नयना अन्धा उपहता मम ।
 एकं मे नयनं देहि त्वं पि एकेन यापय ॥
 पक्खीनं बलमा काशे मच्छानामुदके बलम् ।
 दुब्बलस्य बलं राजा कुमारानं रुदम् बलम् ॥

(ख) कमपि एक श्लोकस्य रूपान्तरं स्वस्कृत भाषायां क्रीयताम् :-

5

बहुदेवा मनुस्सा च मंग लानि अचिन्तयुं ।
 आकङ्क्षमाना सोत्थानं, ब्रूहि मङ्गलमुत्तमं ॥
 मधुवा मज्जति बालो याव पापं च पचति ।
 यदा च पचति पापं बालो दुःखं निगच्छति ॥

5.(क) अधोलिखितेषु कोऽपि द्वौ श्लोकौ ससंदर्भं व्याख्यायताम् :-

15

अविवेय सङ्किणोच्चेय विग्गुणा परगुणे पसंसन्ति ।
 लब्धगुणा उण पहुणो बाढं वा मा परगुणेषु ॥
 तुङ्गावलोयणे होइ बिह्मओणीय दंसणे सङ्का ।
 जइ पेच्छन्ताणं गिरिजहाय अवडंणियन्ताण ॥
 ता सव्वत्थ वि कित्ती ता सव्वत्थ वि हवेइवीसासो ।
 ता सव्वं पियभासइ ता सुद्धं भाषासं कुणइ ॥
 वदसमिदिपा लणाए दंडच्चारण इंदियजारण ।
 परिणममाणस्स पुणौ संजमधम्मो हवेणियमा ॥

(ख) अधोलिखितेभ्यः एकस्य श्लोकस्य रूपान्तरं संस्कृत भाषायां करणीयम् :-

5

जा विउला जाओ चिरंजा परिहोउज्ज लाओ लच्छीओ ।
 आयारधराणां चिय ताओ ण उणोय इयराण ॥
 जो धम्मत्थो जीवो सो रिपुवग्गे वि कुणइ खम भावं ।
 ता पर दव्वं वज्जइ जणणि समं गणइ परदारं ॥